

GIÁ BÁN

BONG-PHAP		NGOAI-QUOC	
Một năm	1500	6 \$ 00	
Sáu tháng	750	3 \$ 50	
Ba tháng	375	2 \$ 00	

Mua báo phải trả tiền trước.
Đưa và mandat gửi cho M. TRẦN ĐÌNH-PHIÊN - Ai cũng quảng cáo.
Việc riêng xin thương nghị trước.

TIENG-DAN

LA VOIX DU PEUPLE

Chủ nhiệm kiêm Chủ bút: **HUYNH - THUC - KHANG**
Quản lý: **TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN**
Mỗi tuần xuất bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

Phạm cuộc chiến-tranh giải-phóng là đáng tôn-sùng; phạm cuộc chiến-tranh áp-bức là đáng chú-mạ.

CUỘC CHIẾN-TRANH THẾ GIỚI SAU NÀY

Thế-giới ngày nay là một cuộc cờ, mà lại một cuộc cờ hăm vào nước bi, sống chết hơn thua là bất đầu tư đay.

Đối với cái tình trạng ngoại giao của thế-giới, chúng ta chỉ đứng vào cái địa-vị khách-quan, chờ không phải chủ-quan, chúng ta chỉ là anh xem cờ, chờ không phải là anh đánh cờ. Nhưng dầu là anh xem cờ, mà vẫn giữ cái chum làm « quân cờ » nữa. Vậy thì sự lợi hại đương đi nước bước, trong cái bàn cờ thế-giới có liên quan đến ta một cách mật thiết lắm. Chúng ta phải quan sát và lý-luận cho xác đáng kỹ càng thời mới được.

Báo Tiếng-dân số 58 và 59 có bài của ông Tinh-tiên bàn về cuộc chiến-tranh Anh-Mỹ, ông tổng kết đến sự thành cuộc thế-giới chiến-tranh, trong ấy sẽ có ba cái đại-lực của thế-giới: Liên-Âu, Liên-Mỹ Liên-Á xung đột. Báo T. Đ. số 62 ông Giang-hồ-đo - Khách biểu tình cùng ông Tinh-tiên về cuộc chiến-tranh Liên-Âu-Liên-Mỹ-Liên-Á, nhưng đoạn sau lại nốt thêm cuộc chiến-tranh Dân-tộc và xã-hội chủ-nghĩa đối với đế-quoce và tư-bản chủ-nghĩa; chúng tôi rất biểu tình cùng ông Giang-hồ-đo-Khách về cái ý kiến ấy, chúng tôi cũng tin rằng cuộc chiến-tranh ấy là một cuộc chiến-tranh tất nhiên phải có, theo cái trình độ tiến-hoa của lịch-sử thế-giới không thể sao tránh khỏi được. Còn về cuộc chiến-tranh Anh-Mỹ và cuộc chiến-tranh Liên-Âu-Liên-Á-Liên-Mỹ thì cái quan-niệm của chúng tôi đối với hai trận ấy có hơi khác hai ông. Trước một cuộc cờ nước bi cái dự đoán của người xem cờ tất nhiên có chỗ đồng nhau, mà có chỗ khác nhau, vậy thì cái ý kiến của chúng tôi đối với cuộc thế-giới chiến-tranh có chỗ khác hai ông là một lẽ thường, mà không lấy gì làm lạ vậy.

Chúng tôi lần lượt xét ba cái vấn đề sau này:

1) Lấy cái tình-trạng nguy ngập của thế-giới ngày nay thì cuộc chiến-tranh Anh-Mỹ có phải là một cuộc chiến-tranh khởi điem biến thành thế-giới chiến-tranh như trận Pháp-Đức ngày xưa chăng?

2) Cuộc thế-giới chiến-tranh có phải là cuộc Liên-Âu-Liên-Mỹ Liên-Á chiến-tranh chăng?

3) Cái trận khởi điem của thế-giới chiến-tranh sẽ bởi nước nào và tại chỗ nào?

Muốn trả lời các hỏi đầu thì ta nên xét trong hai tay

địch thù Anh-Mỹ, nước nào sẽ gây sự trước. Lấy cái nội dung ngoại-diện của hai chủ-đế-quoce này thì như chúng chưa chủ nào muốn khởi-thế công cả; mà chỉ dự-bị thế thủ mà thôi. Nước Anh xưa nay, vẫn sánh trong cái chánh-sách theo gió phất cờ, chỉ đi một sán mà không bao giờ muốn đi một trước. Xem cách đối đãi với Tàu mấy năm vừa qua thời rõ Quốc-dân Trung-hoa vận động cuộc bài ngoại rất kịch liệt, trong ấy quyền lợi Anh thiệt thời rất nhiều. Đu-luận thế-giới đoàn chắc không sao tránh khỏi cuộc Anh-Trung chiến-tranh, thế mà Anh vì trông thấy các đế-quoce liệt-cường khác không đã-dộng gì, thành Anh phải giả vờ làm lơ cho qua buổi.

Gia dĩ trong nước tuy cuộc lòng-bãi-công vừa yên, nhưng cái làn lửa bãi-công vẫn còn nuôi đó, chỉ chờ khi nào có cuộc biến rồi, chánh-phủ không kịp đề-phòng là đã phừng lên. Ngọn lửa ấy đó là nhờ có người thổi. Người thổi ấy là ai? chính là chánh-phủ Nga mà nước Anh vừa tuyệt-giao đó. Tuyệt-giao không phải trừ được cái miệng thổi ấy đâu? Càng tuyệt-giao thì ngọn gió thổi sau này càng mạnh. Ngọn lửa ấy sẽ lan cả các thuộc-địa Anh nữa. Ở các thuộc-địa Anh bấy lâu cái phong trào cách-mệnh vẫn sôi nổi lên sùng-sục như cuộc tiếp rước phái-bộ Anh ở Ấn-độ vừa rồi, cuộc khởi-xương tôn-giáo chiến-tranh ở đất Irack. Các dân-tộc ấy một mai mà có cuộc chiến-tranh của Anh với một nước khác, thì họ không có cái đại đem thân chết cho « máu-quoce » hằng ngàn hằng vạn để cầu cái tự-trí độc-lập như ngày xưa ông Cam-Đi và ba trăm triệu dân Ấn-độ đã mắc lặn một lần rồi nữa đâu? Nếu có chiến-tranh thì họ sẽ thừa cơ hội mà thoát ly quyền của « máu-quoce » ngay. Lại còn một điều hại cho Anh nữa là nếu như có cuộc chiến-tranh với Mỹ thì các quyền lợi của Anh ở Tàu sẽ bị cho Nhật « đớp » hết. Người Anh họ tính mà lắm, họ hiểu cả, họ vẫn thủ với Mỹ thật, nhưng quyết nhiên họ chưa muốn gây sự sớm đâu.

Bây giờ họ đứng vào cái phương diện thủ-thế và duy-trì hiện tại làm chốt.

Còn như nước Mỹ xưa nay họ vẫn dùng cái chánh-sách « con buôn ». Trơ g thị trường kinh-lẽ họ cướp lợi của Anh rất nhiều, Anh tức Mệ chứ Mỹ không tức gì Anh, vậy thì Anh

muốn gây sự với Mỹ thì gây trước, chờ Mỹ thì không gây trước đâu? Gia dĩ nếu có cuộc chiến-tranh với Anh thì họ thiệt thời nhiều: một là các thị trường trên thế-giới của họ rất nhiều sẽ bị Nhật, Nga, Pháp, Ý thừa cơ mà cướp hết; hai là nước Anh sẽ nhận cơ hội mà quít mất món nợ rất to của Anh mắc Mỹ hồi Âu-chiến, ba là quân đảo Phi-luật-lân bấy lâu cứ chèo chống mà giữ mãi sẽ thừa cơ hội mà « hoạt ly » mất; bốn là cái chánh sách con buôn không thực hành được nữa: nước Mỹ từ sau Âu-chiến họ vẫn mong một cuộc chiến-tranh để họ thi hành cái chánh sách con buôn thì lợi to lắm; họ cứ điem nhiên đứng xem hai anh đánh nhau đem sùng ông, đặng được bán cả hai bên cho cái thị đánh được lâu, đánh được lâu thì họ lợi được nhiều, khi nào trông thấy một phe nào không có cơ chống được nữa, họ sẽ dùng theo anh mạnh đặng chực anh yếu một lát dao, lẩn nhào. Đến khi nghị-hòa, họ lại chính chẻ đến kỹ hiệp-uớc chia một phần quyền-lợi. Nay họ khiêu chiến với Anh, sự hơn thua chưa lấy chi làm chắc mà sự lợi hại đã rành rành trước mắt, họ đại gì mà gây chuyện với Anh đâu.

Nước Anh nước Mỹ là hai nước đại tư-bản đã lẩn nhiều phen trông thấy mấy cái triệu chứng nguy ngập ấy (như cuộc Sacco-Vanzetti ở Mỹ, cuộc bãi công ở Anh) nên họ đề phòng riết, quyết nhiên không dám gây sự chẳng khéo làm mỗi cho sự nội-loạn mà thôi, và đế-quoce tư-bản chủ-nghĩa cũng bị đánh đổ không biết chừng.

Xét cái tình-trạng của hai nước trên kia thì chúng tôi có thể kết luận rằng: cuộc chiến-tranh Anh-Mỹ là cuộc chiến-tranh có thể có. (vì sao? trong hai ông Tinh-Tiên đã thuật rồi) nhưng không phải là cuộc chiến-tranh khởi điem biến thành thế-giới chiến-tranh như trận Pháp-Đức ngày xưa.

Trong hai sau sẽ bàn đến cái hỏi thứ hai là cuộc Liên-Âu-Liên-Mỹ Liên-Á chiến-tranh có thể có không?

NAM HAI T. C.

YẾN-TẦN

Xuân nhật ngẫu thành
Ngày xuân cầm bút hỏi giới xanh,
Vũ-tru làm sao lại có mình?
Muốn chết sự hồi thân bầy thước:
Không vay mà vương nợ ba sinh.
Khí bản thế-sự cơ cùng khốc;
Lúc chán nhân-tình tụy lại tình.
Ba vạn sáu nghìn thời cũng thế,
Hem chi ngộ lợi với cầu danh.

Nghe pháo
Kia ai nổ pháo chồn cơ-thôn?
Binh địa làm chi dậy tiếng ồn.
Một phút lung dung giới đất động;
Bên bờ mù mịt khói mây lượn:
Đã kêu ta liệu cho kêu hân;
Muốn dốt thời thì cứ dốt luôn.
Thích chi ở đời cười một trận;
Tan lành chi kẻ mấy mươi xuân.

NGUYỄN-TIÊN

Sáng trăng chơi thuyền
Mây in về trăng nước gương trong;
Một chiếc thuyền riêng một gối song.
Bến Vĩ nhập câu phao tri-loạn;
Giông Hoai lặn lưa một hương vòng.
Giấc bầu phong nguyệt nằm hồ trái;
Giã nợ Tang bồng bốn biển xông.
Tan cuộc mây mù trong thế-giới;
Ry ràng mây mạt với non sông.

D. L. T. C.

Họa văn bài thơ « đêm nghe mưa »
Không tanh cho mình thử ngó chơi,
Cớ sao ông cứ muốn mưa hoài.
Hỏi hàng lệ nhỏ theo cùng nước,
Một lăm lăm riêng ngó với trời.
Trước mặt thủy mây đen mịt đăm,
Bên tai nghe sét đánh nhiều nơi.
Gió mưa chưa lén đường lui tới
Kể ở trong lòng kẻ ở ngoài.

Ất-Hy

VIỆN NHÂN-DÂN-ĐẠI-BIỂU (TRUNG-KY)

Thơ của ông Nghị-trưởng gửi cho các Nghị-viên ngày 23 Mars 1928

Thưa ngài,

Phòng giấy viện đã xong, bàn ghế, tủ kệ, đèn điện, máy đánh chữ xan van, tôi đã y theo số tiền nhà nước cấp mà sắm đủ (theo thư đã gửi cho ngài số hiệu 93 ngày 22 Février 1928) tôi đã dùng một người thư ký tên là Lê-văn-Kinh (người này giúp việc từ năm ngoài) và một người planton tên là Trương-quang-Đặng.

Tôi khám đã phát ba cái mandats theo ngân-sắc năm 1928 về mục thứ 13, 14 khoản thứ 2 và 3:

- 1) Lương đồng niên thư-ký: 360500
- 2) Lương planton từ 1 Février đến 31 Decembre 1928: 110500
- 3) Tiền giấy mực công chi phí về phòng giấy viện: 600500

cộng là 1.070500

Ngày 21 mars này tôi đã lĩnh và gửi vào Pháp-hoa-ngân-hành 700500, còn 370500 tôi đã chi lương thư-ký 2 tháng (Janvier và Février) cùng lương planton tháng Février cùng chi phí phòng giấy trong 2 tháng, vậy xin thưa cho các ngài rõ, và sắm thêm đồ dùng trong viện.

Việc viện là việc chung mà anh em đã nảy cho tôi, tôi không thể từ chối, nên mở đầu cho có sơ binh mà thôi, còn khoản trường thế nào, nhờ có 3 kiến đồng viện.

TẠP LOẠI

TIỀN LÀ GÌ? (Tiếp theo)

III. Hiện tình tiền-tệ trong Thế-giới.

a) Ở các nước văn-minh. — Ngày nay, trong Thế-giới nhiều nước có ba thứ tiền: tiền-vàng, tiền bạc và tiền đồng.

Tiền-vàng và tiền-bạc dục ra để tiêu-dụng trong những việc to-lớn. Tiền ấy dục « phải » « đúng-luật » (monnaie légale), có nhà-nước bảo lãnh (garantie par l'Etat).

Còn tiền đồng thời chỉ để tiêu-dụng trong những việc lặt-vặt, để phụ vào những số-lẻ (monnaie d'appoint.) Nhà nước không bảo-lãnh.

Thế nào là « đúng-luật »? Một đồng tiền vàng hay một đồng tiền-bạc dục ra để tiêu-dụng, nếu giá tiền-tệ ngang được với giá-thường của vàng-nguyên-chất hay bạc nguyên-chất, thời gọi là « đúng-luật ». Thí dụ giá-thường của một ki-lô vàng nguyên-chất là 3100 phật-lăng (nên nhớ rằng vàng nguyên-chất của Tây tức là vàng hiệu 910, nghĩa là có 9 phần vàng và một phần đồng, thêm đồng vào như thế cho cứng vàng); nếu tiền vàng 20 phật-lăng, hiệu 910, mà nặng được 0gr, 151, thời giá tiền-tệ ngang được với giá vàng nguyên-chất, nghĩa là « đúng-luật » ($\frac{20 \cdot 1000}{151} = 3.100$)

Thế nào là « bảo-lãnh »? Trong nước có một công-sở gọi là « Kho-dúc-tiền ». Thường thường sự dục tiền « đúng-luật » là công-việc của nhà nước. Tư-nhân muốn dục cũng được, song phải đem vàng-bạc đến kho Nhà nước để đúc. Tiền dục ra phải có dấu hiệu Nhà-nước in vào một mặt, một mặt phải khắc phân-lượng minh-bạch. Nhà nước đã in dấu-hiệu trên tiền-tệ thời Nhà nước phải bảo-lãnh tiền-tệ. Nhà nước đã bảo-lãnh thời nhà-nước có quyền bắt-buộc nhân-dân trong nước phải tiêu-dụng (cours légal).

Hiện-nay trong Thế-giới, có nước chỉ dùng tiền-vàng để làm tiền « đúng-luật » (nghĩa là Nhà-nước chỉ bảo-lãnh một mình tiền-vàng; nước dùng cả tiền-vàng cả tiền-bạc để làm tiền « đúng-luật » (nghĩa là Nhà-nước bảo-lãnh cả tiền-vàng cả tiền-bạc: bimétalliste) như nước Pháp, lại có nước chỉ dùng tiền-bạc để làm tiền « đúng-luật » như các nước Á-châu.

Dùng một thứ đúng-luật không có sự gì bất-tiện.

Dùng hai thứ đúng-luật có nhiều sự bất-tiện. Xét lịch-sử nước Pháp đủ rõ. Năm 1803, nhà-nước Pháp thi hành đạo-luật bảo-lãnh hai thứ tiền: tiền-vàng và tiền-bạc. Ta hãy lấy một đồng-bạc 5 phật-lăng và một đồng-vàng 5 phật-lăng để so-sánh. Muốn hai thứ tiền-tệ ấy được đồng-luật cả hai, thời giá của đồng-bạc phải ngang với giá-thường của bạc nguyên-chất, giá của đồng-vàng phải ngang với giá thường của vàng nguyên-chất. Trong năm 1803, giá

Các ngài có gửi thư từ về viện xin đề như sau này

Monsieur Hugnh-thúc-Khang
Président chambre des représentants
du Peuple de l'Annam Rue Tự-đức

HIE

Nghị-trưởng
K) tên Hugnh-Thúc-Khang

một ki-lô bạc nguyên-chất là 200 phật-lăng; nếu đồng-bạc 5 phật-lăng nặng được 25 grammes thời đúng-luật (mua một ki-lô bạc nguyên-chất giá 200 phật-lăng, đúc thành 40 đồng-bạc, mỗi đồng giá 5 phật-lăng và nặng 25 grammes). Cũng trong năm ấy, giá một ki-lô vàng nguyên-chất là 3100 phật-lăng; nếu đồng-vàng 5 phật-lăng nặng được 1gr, 613 thời đúng-luật (mua một ki-lô vàng nguyên-chất giá 3100 phật-lăng, đúc thành 620 đồng-vàng, mỗi một đồng giá 5 phật-lăng và nặng 1gr, 613).

Nếu lấy một đồng-bạc 5 phật-lăng và một đồng-vàng 5 phật-lăng đem cân, thời thấy đồng-bạc nặng hơn đồng-vàng 15 lần 1/2. Thế thời trong năm 1803, vàng quý hơn bạc 15 lần 1/2. Từ năm 1803 đến 1847, số 15, 5, nghĩa là giá vàng sánh với bạc, không thay-đổi. Không thay đổi như thế thời không có sự gì bất-tiện.

Nhưng vào khoảng năm 1847, ở Ca-li-phô-ni (Californie) mới tìm ra nhiều mỏ-vàng, số vàng nguyên-chất trong nước Pháp bởi thế mà tăng thêm. Lại tiếp theo có sự buôn-bán với Ấn-độ, người Pháp phải trả cho người Ấn-độ mất hết nhiều bạc nguyên-chất (đồng bạc nguyên-chất thời lấy hóa vật) số bạc nguyên-chất trong nước Pháp bởi thế mà giảm bớt. Khi ấy, trong nước, vàng nguyên-chất vì nhiều mà hạ-giá, bạc nguyên-chất vì hiếm mà cao-giá, thành ra vàng chỉ còn quý hơn bạc có 15 lần (khi-trước quý hơn 15 lần 1/2). Bởi thế, giá tiền-vàng khi trước dục ra bây giờ phải thấp thua giá vàng nguyên-chất. Tiền thấp gá tức là « sai luật », tức là « xấu ». Rút cục lại, trong nước có một thứ tiền « tốt » (tiền bạc) và một thứ tiền « xấu » (tiền vàng). Tiền là cao hơn giá thường, xấu là thấp thua giá thường, tốt hay xấu đều sai luật cả.

Cách ít lâu về sau, vào khoảng năm 1871, các mỏ vàng ở Californie đã đào hết, mà ở Hoa kỳ lại mới tìm ra được nhiều mỏ bạc. Bởi thế trong nước Pháp, vàng lại hiếm, bạc lại nhiều, vàng lại quý hơn bạc đến 16 lần. Bởi thế, đồng bạc khi trước dục ra bây giờ phải trút giá, phải « sai luật », phải « xấu ». Rút cục lại, tiền vàng được tốt, tiền bạc phải xấu.

Xem như thế thời đủ rõ rằng trong nước dùng hai thứ tiền đúng luật thiệt là bất-tiện.

Ông Go-rê-sam (Gresham), người Anh, bàn về kinh-tế, có phát minh một cái nguyên-tắc rất thâm thúy. Ông ấy nói rằng g: « Trong một nước có hai thứ tiền đúng luật, nếu vì sự trôi trợt của giá-thường vàng bạc nguyên-chất mà sinh ra một thứ tiền tốt và một thứ tiền xấu, thời thứ tốt sẽ mai một, thứ xấu cứ lưu hành như thường ».

Vì sao tiền xấu cứ lưu hành như thường? Tiền là một vật dục để làm « chiêng », để làm « khế khoán », chờ không phải là một vật để dục. Nếu lấy hai cái đồng hồ, nghĩa là hai vật dục, thời lựa cái tốt, bỏ cái xấu, là lẽ tự nhiên. Tiền thời không thế. Tiền chỉ dục để trả nợ hay để mua đồ (mua đồ cũng là một cách trả nợ) Tiền xấu, tuy bị thấp giá, nhưng vẫn là tiền « đúng luật », nghĩa là vẫn có Nhà nước bảo-lãnh, vẫn có Nhà nước bắt buộc nhân-dân trong nước phải tiêu-dụng, thời tại gì lại không dục tiền xấu, để trả nợ? Vì ai ai cũng có tiền tiêu-dụng tiền xấu, nên tiền xấu cứ lưu hành cho thường.

Vì sao tiền tốt phải mai một? Tiền tốt là tiền cao giá hơn giá thường. Giá cao hơn thời thành

QUANG-NGAI

Quả nhiên, có hai người lính đến bắt ông ta đến sở mật thám liền.

Sự thực có thể, song các báo theo dõi nhiều đều: có báo nói ông này ở Pháp đã 14 năm nay về đi...

Một việc ưc hiệp thường thấy! Ngày 9 mars, hồi 11 giờ mai, ở góc đường MacMahon và Tibet, chính trước mắt Tòa án, nghe...

ĐỘC-GIÀ LUẬN-DÀN

VẤN ĐỀ DI DÂN LÊN MẠN NGƯỢC

Tôi không hay bày tỏ ý kiến ở báo chương, nhưng vì cảnh ngộ nhiều khi phải hôn lâu ở các xứ...

Al cũng biết đất Việt-Nam là của người Việt-Nam ta cả. Thế nhưng mà về địa phận giáp Lào và Cao-Mên...

Đầu thế nào mặc lòng, nhưng từ khi Âu Á giao tiếp với nhau, thì những giống ấy (trừ ra như giống Mường không nói) dần dần xoay về...

Các ngài đọc đến đây, chắc không hiểu vì sao mà đầu bài tôi cho là một điều nguy hiểm, một vấn đề cấp bách phải mau mau giải quyết.

Này các ngài thử nghĩ xem: Các giống do trình độ còn kém, trí nghĩ chắc không được xa, đã thế thì thấy mục tiền chi lợi, sao cũng mờ mắt.

Này các ngài thử nghĩ xem: Các giống do trình độ còn kém, trí nghĩ chắc không được xa, đã thế thì thấy mục tiền chi lợi, sao cũng mờ mắt.

PHỤ-NỮ ĐIỂN-DÀN

MỘT BỨC THƠ BÀN VỀ «NỮ-QUỐC-DÂN GIÁO-DỤC HỘI»

Từ ngày chúng tôi đề xướng về sự lập «Nữ-Quốc-Dân-Giáo-Dục-Hội» đến nay, chúng tôi nhận được rất nhiều thư hưởng ứng.

Bức thư của bà Mai-thị Kim Cúc La-Hà, ngày Tết Nguyên-đán năm mau thiu.

Cảnh đã khuya, việc đã rảnh, một mình em ngồi dựa chõn phòng loan; cái tư tưởng của em lúc này giờ dường như muốn theo cùng mấy tiếng pháo «tống cựu nghinh tân»...

Em giờ lo báo «Tiếng-Dân» số 40 ra xem thấy bà chỉ có đăng bài cũ đóng về việc lập «N. Q. D. G. D. H.». Ôi! Qui hóa thay! Đẹp đẽ thay là năm chữ «Nữ-Quốc-Dân-Giáo-Dục»!

Em đã đọc con nhà hàn-bach, ở chốn thôn quê, cái tài học quảng-bác văn cam bẽ kem thua, mà cái trách nhiệm quân-thoa lẽ không sao tránh khỏi.

Gần đây phong trào nhân quyền đã hành trường, trong ban đàn bà ta đã có một vài bà thương lưu cán quốc thương đến tình cảnh chi em bó buộc, ra tay mực thước, mờ của loan phòng để dắc diu chi em ra hô-hấp lấy cái hơi lạnh không khí.

ta nói đây có thể vì một cơ ngoài khác, cũng nhau chống cự với ta biết đâu.

Ấy cái trở-lực cho dân-tộc ta là đó, nó chỉ không có đủ được, vì tôi viết không quen, ngôn bất tán ý, xin các ngài nghĩ kỹ.

hàn đến cái vấn đề «xét gốc dò nguồn» thời không gì bằng năm chữ «Nữ-Quốc-Dân-Giáo-Dục».

Nay thử bình tình mà xét: Vì sao đàn bà ta không có nữ-quyền? là bởi vì đàn bà ta không đủ tư cách!

Hồi các chị em ta ơi! chúng ta lâu nay chúng tôi giáo dục thật sự giáo dục đàn bà mà cứ ngồi đợi để chờ đàn ông họ lo liệu cho, thời dẫu cho đến trời già, đất nhọc, sông cạn, đá mòn, cũng không đời nào trông kết quả được.

Bản báo mới tiếp được quyền Lan hoa-mông, ngôn tình tiểu thuyết của ông Nguyễn-Thống và quyền Cờ-văn trích-địch của ông Phó-đức-Điền dịch thuật, gửi đến cho, vậy bản báo xin có lời cảm ơn.

SÁCH MỚI Bản báo mới tiếp được quyền Lan hoa-mông, ngôn tình tiểu thuyết của ông Nguyễn-Thống và quyền Cờ-văn trích-địch của ông Phó-đức-Điền dịch thuật, gửi đến cho, vậy bản báo xin có lời cảm ơn.

VIỆC THÊ GIỚI Á-ĐÔNG TÀU Tin báo Tàu Lễ giồng cây trong ngày kỷ-niệm Tôn-văn tiên sinh.

Lễ giồng cây trong ngày kỷ-niệm Tôn-văn tiên sinh. Hồi 9 giờ sáng tại Nam-chinh đã mở cuộc kỷ-niệm Tôn-văn tiên sinh tại trường Công-công Thủ-đức, có đến hơn mười vạn người tới dự.

ta nói đây có thể vì một cơ ngoài khác, cũng nhau chống cự với ta biết đâu.

Ấy cái trở-lực cho dân-tộc ta là đó, nó chỉ không có đủ được, vì tôi viết không quen, ngôn bất tán ý, xin các ngài nghĩ kỹ.

lời, nói rằng «chúng ta hôm nay giồng cây ở đây, ngày sau thành một cái rừng to, cũng như chúng ta cũng đi tiếp nhận những lời dạy bảo của Tổng lý, để dựng nên một quốc gia lương hảo.

Phong trào «bài Nhật ở Hạ-môn». Hồi Ủy viên «bài Nhật» ở Hạ-môn đã quyết nghị rằng 1 Hội cả việc tiêu Nhật bản giết dân đánh cá ở cửa biển Đại-phước và Bình-đạm với việc làm cảnh sát Nhật bắt Lý cơ Hoàng hôm nay cũng phải đối nhân thế.

Tin tức địa phương (Tin ngày 22, 23 tháng 3) Nam Bắc chiến tranh. Quân Phụng-thiên đã đánh quân Phụng-ngọc.

Tin tức địa phương (Tin ngày 21 tháng 3) Tỉnh trưởng Sơn đồng làm phán. Tỉnh-trưởng tỉnh Sơn-dông là Hoàng-dông Hải đã lên tiếp với tỉnh-trưởng Phụng-thiên và đã phái nam đội kỵ-binh và 1 đội bộ-binh đi giúp An-quốc-quân (quan phái Bắc).

Tin tức địa phương (Tin ngày 23 tháng 3) Âm-sát. Tướng Trương-thiệu Tông nguyên Tổng lý Nội-các năm 1923, đã bị ám sát tại một ca điếm ở Thiên-tân.

NHẬT (Tin ngày 21 tháng 3) Hải quân của Nhật cần phải tăng gia! - Báo Nitchi Nitchi nói rằng Nhật

CAO-MAN PNOM-PENH

Cuộc bầu cử đại biểu của người Pháp. Có ba ông này ra tranh tuyền làm đại-biểu dân pháp ở Cao-man tại Thượng-bội-dồng thuộc-dia: MM. Outrey, đại-biểu môn khoa, Espimet, trang-sư, Mariani, điền chủ.

AI-LAO VIENTIANE

Cảm tình đời với vong hồn xiêu lạc bởi tàu Trentinian. Som ngày 8 mars, qua Sứ-tỉnh Vientiane có đăng đàn kỷ-niệm và cầu nguyện cho linh hồn các vong nhân bị trầm溺 ở sông Mekong theo chuyến tàu Trentinian ngày 4 février.

Hồi tâm giờ, tại nhà thờ Thiên-Chúa có làm lễ rất long trọng. Các quan dân Tây, Nam, Lào, Khách đều đi dự. Đến 9 giờ tại đền Quan-Lãnh, 9 giờ rưỡi, tại chùa Sisokhet lao, 10 giờ tại nhà thờ hàng bang đều có lễ tế cầu nguyện cả.

BẢN BÁO KHẢI SỰ Các ngài đã có long chiếu cổ đến bốn báo mà mua báo năm hoặc 6 tháng hoặc 3 tháng, bỗng báo đã gửi báo hơn 6 tháng rồi, vậy xin các ngài gửi bạc về cho để tiện việc sổ sách.

BẮC-KỲ HANOI

Cuộc bầu cử đại biểu của người Pháp. Một người dân. Một người dân. Một người dân.

NAM-KỲ SAIGON. Ghê Nghi-viên Nam-kỳ. Một người dân.

NAM-KỲ SAIGON. Ghê Nghi-viên Nam-kỳ. Một người dân.

ĐẠI-QUANG ĐẠI-DƯỢC-PHONG 48, Boulevard TÔNG-ĐỐC-PHƯƠNG - CHỢ-LỚN - NAM-KỲ. Thương-Hải Huyết-Trung-Bừu (số 39) Thuộc-Bò rất tốt.

ĐẠI-QUANG ĐẠI-DƯỢC-PHONG 48, Boulevard TÔNG-ĐỐC-PHƯƠNG - CHỢ-LỚN - NAM-KỲ. Thương-Hải Huyết-Trung-Bừu (số 39) Thuộc-Bò rất tốt.

PHARMACIE MONTES-HANOI. Ngọc nặng không thờ được. Giá là 1.80.

HIỆU CON BƯỚM BƯỚM. Mọi lập tiệm ngành tại Phố Hàng-Đương Số nhà 47, HANOI - (Tonkin).

HIỆU CON BƯỚM BƯỚM. Mọi lập tiệm ngành tại Phố Hàng-Đương Số nhà 47, HANOI - (Tonkin).

